СА СВЯТАМ, ДАРАГІЯ СЯБРЫ!

НЯХАЙ ЖЫВЕ 1 МАЯ — ДЗЕНЬ МІЖНАРОДНАЙ САЛІДАРНАСЦІ ПРАЦОЎНЫХ У БАРАЦЬБЕ СУПРАЦЬ ІМПЕРЫЯЛІЗМУ, ЗА МІР, ДЭМАКРАТЫЮ І САЦЫЯЛІЗМ!

ЮНАКІ І ДЗЯЎЧАТЫ! НАСТОЙЛІВА АВАЛОДВАЙЦЕ МАРКСІСЦКА-ЛЕНІНСКАЙ ТЭОРЫЯЙ, ВЫШЫНЯМІ НАВУКІ І ТЭХНІКІ! БУДЗЬЦЕ ВЕРНЫМІ РЭВАЛЮЦЫЙНЫМ ІДЭАЛАМ, АКТЫЎНЫМІ ЎДЗЕЛЬНІКАМІ БУДАЎНІЦТВА КАМУНІЗМА!

(З ЗАКЛІКАЎ ЦК КПСС ДА 1 МАЯ 1969 ГОДА).

УРАЧЫСТЫ СХОД

Дзевяноста дзевятая гадавіна з дня нараджэння вялікага правадыра працоўных усяго свету Уладзіміра Ільіча Леніна шырока адзначана ва універсітэце. У групах, на курсах, на факультэтах адбыліся гутаркі, ленінскія чытанні, прайшлі тэарэтычныя канферэнцыі, выйшлі спецыяльныя выпускі насценных газет.

На ўрачысты сход, прысвечаны знамянальнай даце, сабралася паўтары тысячы студэнтаў, выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта. З вялікай зацікаўленасцю і адкрытым сэрцам яны слухалі палымяныя словы аб геніяльным і простым чалавеку, нашым Уладзіміру Ільічу.

Даклад прафесара Анатоля Яфімавіча Журава зрабіў глыбокае ўражанне, пазнаёміў з хвалюючымі старонкамі вялікага ленінскага жыцця.

У заключэнне прысутныя прагледзелі кінафільм «Сіні сшытак».

В. АРЭХАЎ.

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 15 (744) ✦ Аўторак, 29 красавіка 1969 г. Цана 2 кап. Год выдання XXII

МАЙСКІ НАСТРОЙ ПАЎСЮДНА

Кожны год Першамай прыходзіць да нас з цудоўным вясеннім настроем, з творчым натхненнем, з неабдымнай чалавечай радасцю. Здавалася б, у гэтыя дні універсітэт жыве самымі звычайнымі клопатамі— першакурснікі рыхтуюцца да сесіі, выпускнікі заканчваюць дыпломныя, а выкладчыкі абараняюць кандыдацкія і доктарскія дысертацыі, камплектуюцца баявыя атрады на цаліну, праводзяцца канферэнцыі чытачоў, выступаюць самадзейныя артысты. Але паглядзіце, з якім уздымам усё гэта праходзіць!

Сёлета Першамай крочыць па нашай краіне, калі савецкі народ разам з усім прагрэсіўным чалавецтвам рыхтуецца да ўрачыстага юбілею — 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна. Пад сцягам дастойнай сустрэчы ленінскага юбілею вітае першамайскае свята і наш універсітэт. Гэта бачна па ўсім. З поспехам выконваюцца ўзятыя сацыялістычныя абавязацельствы. Студэнты імкнуцца ў час вясенняй сесіі паказаць добрыя і выдатныя вынікі на экзаменах, пашыраюць свой удзел у грамадскай рабоце. Камсамольцы універсітэта трэці працоўны семестр 1969 года ў гонар 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна аб'явілі ўдарным.

З поспехам прайшла нядаўна ў БДУ рэспубліканская навуковая канферэнцыя прафесараў і выкладчыкаў грамадскіх навук вышэйшых навучальных устаноў БССР, прысвечаная 60-годдзю з дня выхаду кнігі У. І. Леніна «Матэрыялізм і эмпірыякрытыцызм». Шматлікія канферэнцыі чытачоў і ленінскія чытанні прайшлі на факультэтах. Адбылася традыцыйная студэнцкая навуковая канферэнцыя. У гэтых мерапрыемствах студэнты і выкладчыкі прымаюць самы актыўны ўдзел. Яны робяць цікавыя даклады, горача выступаюць у спрэчках па самых разнастайных і актуальных пытаннях. Прайшлі цікавыя сустрэчы са знатнымі людзьмі рэспублікі і краіны ў інтэрнатах універсітэта.

Як звычайна, у перадмайскія дні ва універсітэце бывае многа гасцей. Пацікавіцца нашым жыццём прыязджаюць людзі з самых розных рэспублік і краін народнай дэмакратыі. У сваю чаргу і студэнцкай моладзі нашага універсітэта не сядзіцца ў родных сценах. Толькі што вярнулася з фестывалю дружбы, які праходзіў у Харкаве, вялікая група ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці, камсамольскіх актывістаў. На сустрэчы прадстаўнікоў вну, якія носяць імя У. І. Леніна, у Дагестане пабывала дэлегацыя нашага універсітэта.

1 Мая разам з усімі працоўнымі Мінска універсітэцкі калектыў прадэманструе сваю адданасць партыі, народу, сваё гарачае імкненне высока несці сцяг флагмана беларускай навукі.

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНАЙ ПЕСНІ РАДКІ

СУСТРЭЧЫ СЯБРОЎ

Перадмайскія дні для нашага універсітэта былі асабліва багатымі на гасцей. У нас пабывалі дэлегацыі вучоных і грамадскіх дзеячоў з многіх краін свету. Пашырылася і студэнцкае сяброўства.

Прадстаўнікі далёкай Грузіі некальні дзён правялі разам са студэнтамі гістфака і запрасілі іх да сябе ў госці.

А вось цэлая група студэнтаў з Латвіі дасканала азнаёмілася са справамі і жыццём маладзёжнага калектыву нашага універсітэта. Латвійскія камсамольскія актывісты пабывалі на факультэтах, у музеях, лабараторыях. Іх асабліва цікавіла выхаваўчая работа. Што ж, беларусы з ахвотай падзяліліся вопытам. Аб новых формах прапаганды і агітацыі, народжаных у час падрыхтоўкі да 50-годдзя рэспублікі і КПБ, да 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна, ім падрабязна расказалі члены бюро камітэта камсамола, актывісты з факультэтаў. Вялікая размова па гэтых пытаннях адбылася ў партыйным камітэце, дзе быў наладжан урачысты прыём.

Універсітэт арганізаваў вялікую экскурсію па гораду Мінску, а таксама ў Трасцянец і іншыя памятныя мясціны вакол сталіцы Беларусі. Універсітэцкія камсамольцы запрасілі сваіх сяброў у Дом афіцэраў на традыцыйны вечар па тэме «Вялікі Ленін на подзвігі нас натхняе». Госці засталіся вельмі задаволеныя сустрэчай з воінамі Беларускай акругі і сталічнымі студэнтамі. Яны запэўнілі, што вопыт студэнтаў БДУ, політэхнічнага і іншых інстытутаў Мінска па арганізацыі сумесных з воінамі мерапрыемстваў патрыятычна-выхаваўчага характару імі будзе шырока выкарыстан у Латвіі.

К. ПЯТРОВА.

УЗНАГАРОДА ЗА ПЕРАМОГУ

На гістарычным факультэце добра ведаюць юнакоў і дзяўчат з трэцяга курса філасофскага аддзялення. Яны і добра вучацца, і актыўна ўдзельнічаюць у спартыўным і культурным жыцці універсітэта, іх важкае слова гучыць на ўсіх студэнцкіх тэарэтычных канферэнцыях. Актыўнасць групы асабліва праявілася, калі на факультэце было аб'яўлена спаборніцтва за дастойную сустрэчу 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна. Кожны імкнуўся прынесці калектыву як мага больш заліковых ачкоў.

Нядаўна былі падведзены вынікі. Аказалася, што першае месца сярод акадэмічных груп гістфака заняў трэці курс філасофаў з сярэднім балам 4,47. Прайшоў некаторы час, і стала вядома, што гэтая ж група выйшла пераможцай і ў агульнауніверсітэцкім спаборніцтве. У ёй амаль палова — выдатнікі. Гэта ленінскі стыпендыят Юра Шынкар, Галя Санюк, Міша Вінніկаў, Тадэуш Адула, Валодзя Кузьмінаў і іншыя. Пераможцы групы садзейнічалі і аматары мастацкай самадзейнасці, спартсмены, лектары.

Днямі пераможцы выехалі ў Ерэванскі універсітэт. Яны заваявалі гэта права стараннай вучобай, актыўнасцю ў грамадскім жыцці. Студэнты пабываюць таксама ў Тбілісі, Сухумі і іншых гарадах. Дададзім, што камсоргам групы з'яўляецца Ларыса Жывадрова, старастай — Федзя Лазюк, куратарам—кандыдат філасофскіх навук дацэнт С. Д. Лапцёнак.

І. СІБІРСКІ.

ГОСЦЯ З БАЛГАРЫІ

На канферэнцыю, прысвечаную 60-годдзю з дня выхаду кнігі Леніна «Матэрыялізм і эмпірыякрытыцызм», наш універсітэт запрасіў гасцей з вышэйшых навучальных і даследчых устаноў краін народнай дэмакратыі. Супрацоўнікі кафедры марксісцка-ленінскай філасофіі цёпла, па-братэрску прынялі старшага выкладчыка Сафійскага універсітэта кандыдата філасофскіх навук Іванку Апосталаву. Яна прыняла актыўны ўдзел у рабоце канферэнцыі, выступіла з цікавым дакладам на секцыі філасофскіх пытанняў прыродазнаўства.

Кафедра наладзіла прыём балгарскай госці. Гаспадары падрабязна расказалі аб сваёй рабоце — поспехах і сакрэтах падрыхтоўкі студэнтаў па марксісцка-ленінскай філасофіі, дасягненнях у навуковых даследаваннях. Іванку Апосталаву зацікавіў таксама вопыт ідэйна-палітычнай работы кафедры.

У заключэнне госця расказала аб пастаноўцы выкладання філасофскіх дысцыплін у Сафійскім універсітэце, аб актыўным удзеле філосафаў Балгарыі ў барацьбе супраць буржуазнай ідэалогіі, сардэчна падзякавала за цёплую сустрэчу.

Іванка Апосталава выступіла таксама перад студэнтамі філасофскага аддзялення. А. БЯРОЗАЎ.

МОВАЙ ЛЕНІНА

Напярэдадні свята салідарнасці кафедра рускай мовы падрыхтоўчага факультэта правяла вечар «Мы размаўляем і спяваем па-руску», на якім студэнты многіх вучэбных груп чыталі на рускай мове вершы, апавяданні, байкі, спявалі песні.

Большасць з уключаных у праграму канцэрта твораў была прысвечана У. І. Леніну.

ЖЫЦЬ, ПРАЦАВАЦЬ,

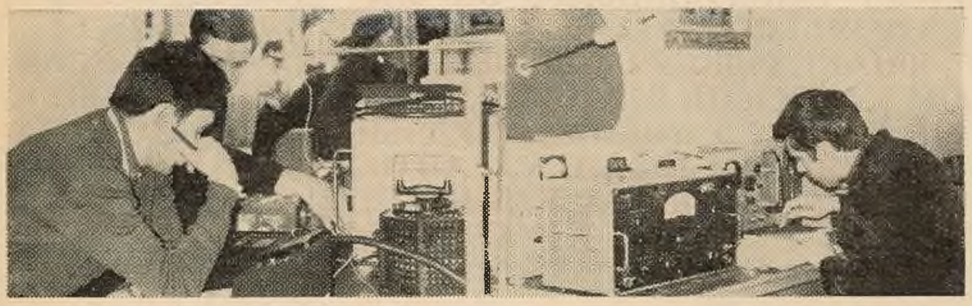

Студэнты чацвёртага курса аддзялення радыёфізікі на практычных занятках у антэннай лабараторыі.

Фота Я. Данілава.

СВЕТАЧ НЯЗГАСНЫ

На працягу трох дзён у нашым універсітэце праходзіла рэспубліканская навуковая канферэнцыя прафесараў і выкладчыкаў грамадскіх навук вышэйшых навучальных устаноў БССР, прысвечаная 60-годдзю з дня выхаду кнігі У. І. Леніна «Матэрыялізм і эмпірыякрытыцызм». На пленарным пасяджэнні і на пасяджэннях секцый дыялектычнага матэрыялізму, філасофскіх пытанняў прыродазнаўства, гісторыі філасофіі і гістарычнага матэрыялізму было прачытана і абмеркавана 36 дакладаў.

У выступленнях вучоных універсітэта, інстытутаў Мінска, Гомеля, Магілёва, Гродна, Віцебска і іншых гарадоў рэспублікі быў дадзен глыбокі аналіз бессмяротных ідэй ленінскага твора, паказана яго роля у развіцці ўсіх навук у Савецкім Саюзе. Многія даклады былі прысвечаны ленінскай крытыцы ідэалізму, пазітывісцкіх плыняў буржуазнай філасофіі і, што асабліва важна, канферэнцыя сканцэнтравала сваю ўвагу на сучасных актуальных пытаннях навукі.

Канферэнцыя падвяла вынікі шматграннай работы беларускіх філосафаў, гісторыкаў і прадстаўнікоў іншых грамадскіх навук па прапагандзе і вывучэнню «Матэрыялізму і эмпірыякрытыцызму» У. І. Леніна. Дарэчы, па гэтаму пытанню быў асобны даклад. Ленінскі твор у Беларусі стаў вядомы хутка пасля яго выхаду ў свет, яго прапаганда прыняла асабліва шырокі размах пасля перамогі Кастрычніцкай рэвалюцыі. Беларускія даследчыкі ўнеслі значны ўклад у распрацоўку праблем, сфармуляваных У. І. Леніным.

Удзельнікі канферэнцыі вырашылі ператварыць такія сустрэчы па ленінскай філасофскай спадчыне у традыцыйныя, штогадовыя.

Б. КАРПОВІЧ.

У СЭРЦЫ КОЖНАГА В'ЕТНАМЦА

Калі я быў маленькім, часта чуў, як другія вымаўляюць імя Ленін. Аднойчы я запытаў маіх бацькоў: «Хто такі Ленін?» Мой бацька ўсміхнуўся і сказаў:

— Самая светлая зорка ў небе — гэта Ленін. Ленін — гэта сапраўдны чалавек. Ленін — гэта правадыр усяго свету, гэта геній нашай эпохі. Ён указаў чалавецтву дарогу да свабоды і шчасця.

У школе я болей даведаўся аб У. І. Леніне. Я навучыўся чытаць і пісаць і ўжо самастойна даведаўся аб Леніне з кніг, якія выдаваліся ў В'етнаме. Я вельмі любіў чытаць аб дзіцячых і юнацкіх гадах Валодзі Ульянава. Пазней пачаў цікавіцца і рэвалюцыйнай дзейнасцю Ільіча.

Ленін аддаў усе свае сілы радзіме і народу. Роля Леніна вельмі вялікая ў гісторыі чалавецтва. Ленін вучыў пралетарыят змагацца супраць эксплуатацыі, супраць нацыянальнага і сацыяльнага прыгнёту, за свабоду і шчасце людзей на зямлі. Ён быў вялікім гуманістам, які прысвяціў усё сваё жыццё барацьбе за лепшае будучае чалавецтва. Само жыццё яго — жывое ўвасабленне гэтай рэвалюцыйнай барацьбы.

І ў той жа час ва ўсім свеце ведаюць Ільіча як самага сціплага, простага чалавека.

Ленін набыў бессмяротнасць.

«Ленин
и теперь
живее всех живых—
Наше знанье,
сила
и оружие!»

Так пісаў савецкі паэт У. У. Маякоўскі. Так, Ленін жыве сёння ў сэрцы кожнага в'етнамца, у гераічнай барацьбе в'етнамскага народа супраць амерыканскіх імперыялістаў. Справу Леніна працягвае савецкі народ пад кіраўніцтвам ленінскай партыі. Пад сцяг марксізма-ленінізма сталі і іншыя народы свету.

Мы можам сёння сказаць словамі песні: «В каждом деле Ленин с нами!».

Фам Хыу Ты,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

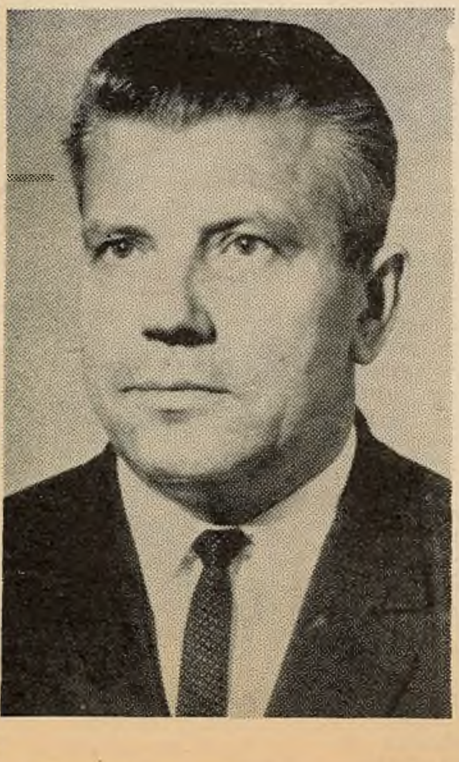

ВЕРНАСЦЬ ПРЫЗВАННЮ

Многа прыемных слоў і віншаванняў было адрасавана ў гэтыя дні дэкану юрыдычнага факультэта Васілю Адамавічу Шкурко.

Выкладчыцкі і студэнцкі калектывы павіншавалі педагога і вучонага з 50-гадовым юбілеем і 25-годдзем навуковай дзейнасці.

Пачаўшы працоўны шлях сельскім настаўнікам, Васіль Адамавіч і ў далейшым захаваў вернасць педагагічнаму прызванню. Толькі ў суровыя гады вайны настаўнік стаў салдатам і са зброяй у руках адважна абараняў Радзіму ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

А затым — выдатная вучоба на юрыдычным факультэце Ленінградскага універсітэта, аспірантура і накіраванне на работу ў Іркуцкі універсітэт. Новыя гарызонты адкрыла цікавая работа са студэнтамі.

З 1962 года Васіль Адамавіч звязвае свой лёс з нашым універсітэтам. Шматгранная і плённая яго педагагічная, навуковая і грамадская дзейнасць. Ён умела прывівае студэнтам цікавасць да навукова-даследчай работы, сам паказвае прыклад творчага падыходу да праблем навукі: у актыве Васіля Адамавіча — больш 20 навуковых работ. Ён удзельнік многіх грамадскіх камісій, нарад, арганізацый, дзе знаходзяць прымяненне яго веды. А ў калектыве факультэта паважаюць Васіля Адамавіча яшчэ і за яго прынцыповасць, чулыя адносіны да патрэб супрацоўнікаў і студэнтаў.

А. АЛЕНІЧ.

ЛЕНІНСКІ СТЫПЕНДЫЯТ

Калі я думаю пра Уладзіміра Лахаданава, успамінаецца вераснёўскі вечар 1965 года. Па традыцыі 3 верасня ўзнаўляе работу шашачны клуб БДУ. Валодзя толькі што пераступіў парог універсітэта. Пасля заканчэння з залатым медалем сярэдняй школы № 1 горада Горкі Магілёўскай вобласці ён бліскуча вытрымаў уступныя экзамены ва універсітэт і стаў студэнтам матэматычнага факультэта.

І вось ён перада мной. Юны матэматык хоча паспрабаваць свае сілы ў шашках. У школьныя гады ён аддаваў ім увесь свой вольны час, але сапернікамі яго былі толькі такія ж аматары, як і ён. Цяпер можна выпрабаваць сябе ў паядынках з майстрамі. І Валодзя робіць выклік... мне. Адмаўляцца няёмка. Думаю, хутка выйграю, а пасля буду суцяшаць, што дасягнуць шашачнага майстэрства—не поле перайсці.

Але мяне чакаў сюрпрыз. Першая партыя — нічыя, другая — таксама, трэцюю прайграю, пасля—некалькі нічыіх, і толькі ў восьмай я адыгрываюся. Бачу, што Валодзя—вялікі талент. Вырашыў выпрабаваць яго ў сустрэчах з майстрамі, тым больш, што на днях пачыналася першынство Беларусі па маланкавай гульні ў шашкі.

Валодзю дапусцілі ў паўфінал, і ён без асаблівых намаганняў стаў фіналістам. Адзіны трэцяразраднік сярод майстроў!

А вось і фінал. Адбылося тое, аб чым нават марыць нельга. Валодзя падзяляе першае-другое месцы з майстрам Я. Гандліным, заваёўвае свой першы залаты медаль і прыз (будзільнік для студэнта-першакурсніка арганізатары лічылі проста неабходным). Яму прысвоілі адразу першы разрад.

У наступным спаборніцтве ён ужо становіцца кандыдатам у майстры. І поспехі ішлі адзін за другім.

Фрунзе, Томск, Севастопаль, Казань — вось гарады, дзе паспяхова выступаў Валодзя. Але прысвяціць спорту ўвесь час ён, вядома, не мог. Студэнт павінен у першую чаргу вучыцца. І вучыцца выдатна. У заліковай кніжцы ў яго адны пяцёркі, ён—ленінскі стыпендыят.

Я вёў заняткі ў групе, дзе вучыўся Валодзя, і ведаю яго акуратнасць, яго вялікія здольнасці.

Таварышы ацанілі не толькі яго навуковыя поспехі, але і арганізатарскія здольнасці і выбралі ў мінулым годзе старшынёй прафбюро матэматычнага факультэта. А гэта пасада, мабыць, самая клапатлівая.

Днямі закончылася студэнцкае першынство рэспублікі па міжнародных шашках—тры тыдні ўпартых паядынкаў. Бліскуча стартаваў у чэмпіянаце Уладзімір. Ужо за пяць тураў да фінішу ён упершыню выканаў майстэрскі нарматыў. Такога ў практыцы шашачных спаборніцтваў не было. А колькі цікавых, самабытных партый даў ён! І калі б у яго была магчымасць удзяляць дастаткова часу шашкам, ён ужо мабыць быў бы гросмайстрам. Даводзіцца толькі здзіўляцца яго таленту, яго ўменню і выдатна вучыцца, і выдатна іграць у шашкі, і быць выдатным актывістам. А да таго ж Валодзя яшчэ і вялікі фотааматар, заўзяты рыбалоў-паляўнічы, любіць тэатр, кіно. Нават я, добра ведаючы яго, здзіўляюся: дзе ж узяць столькі часу? А на маё пытанне Валодзя толькі ўсміхаецца: яму вядома, якім можа быць адказ. Гэта—яго рэжым

А яго планы? Аб гэтым ён гаворыць коратка. Закончыць універсітэт і... навука, навука. А час адпачынку ён будзе прысвячаць шашкам, грамадскай рабоце, фотасправе, рыбнай лоўлі, паляванню і яшчэ многім цікавым заняткам.

Г. ДРАБУШЭВІЧ,
ст. выкладчык кафедры вылічальнай матэматыкі, заслужаны трэнер БССР.

На здымку: У. Лахаданаў у час паядынку з гросмайстрам А. Гантваргам.

Фота **М. Нечыпарэнкі.**

ГАРЫЗОНТЫ

Поўнае і шматграннае жыццё універсітэцкага калектыву. Ён ажыццяўляе на практыцы рашэнні партыі і ўрада, настойліва ўдасканальвае навучальны працэс і навукова-даследчую работу, актыўна ўдзельнічае ва ўсіх палітычных кампаніях.

Партыйныя арганізацыі, абапіраючыся на прафсаюзны і камсамольскі актыў выкладчыкаў і шырокую грамадскасць, імкнуцца выхаваць у кожнага студэнта, рабочага і служачага універсітэта ідэйную перакананасць, высокую палітычную свядомасць, камуністычныя адносіны да працы, вучобы, дзяржаўнай маёмасці. Вынікі гэтай работы відавочны. Ва універсітэце склаліся здаровыя, прынцыповыя, дзелавыя абставіны, якія садзейнічаюць паспяховаму навучанню і выхаванню студэнтаў, развіццю навукі.

Аднак жыццё пастаянна вылучае новыя праблемы і задачы і патрабуе апаратыўнага і ўмелага іх рашэння. Вось чаму на чарговым агульным сходзе камуністаў універсітэта абмеркавана наспеўшае пытанне аб становішчы і мерах па далейшаму паляпшэнню ідэалагічнай работы.

Дакладчык, член парткома, дэкан падрыхтоўчага факультэта М. К. Гарбачоў глыбока аргументаваў пастаноўку данага пытання на партыйным сходзе. Ён падкрэсліў неабходнасць далейшага узмацнення барацьбы з пранікненнем буржуазнай ідэалогіі, мэтанакіраванай палітычнай загартоўкі студэнцтва. М. К. Гарбачоў адзначыў у той жа час недахопы ў ідэалагічнай рабоце, вынікам якіх былі факты абыякавых адносін да работы і грамадскіх даручэнняў, парушэння дысцыпліны. Так, на зімовую сесію без уважлівых прычын не з'явіліся 194 студэнты, а з усіх здаваўшых экзамены і залікі 927 студэнтаў, або 13 працэнтаў, атрымалі нездавальняючыя адзнакі. Амаль 40 працэнтаў студэнтаў вучыцца толькі на здавальняюча. Панізілася паспяховасць у параўнанні з зімовым семестрам мінулага года на хімічным і

ВУЧЫЦЦА ПА ІЛЬІЧУ!

Фёдар БАНДАРОВІЧ

Ўсё меней крохкіх крокаў
да зямлі,
І ноч раскінула нямыя
крылы.
А ранкам сонца раскуе
заліў,
І будуць біць аб нізкі
бераг крыгі.
Ды крокі па ўсёй зямлі
гучаць —
Стары свет азіраецца
пужліва.
Расія лічыць крокі
Ільіча
Па тонкім лёдзе Фінскага
заліва.

Мар'ян ДУКСА

Варушыцца, нібы дзіця,
трывога:
Чым зноўку сеяць белую
ляху?
Рабі пачатак. З дробнага.
Малога.
Настойліва, упарта.
Пакрыху
Рабі,
Як дзверы робяць з
пілавіння.
Каторы раз,
Каторы дзень і год
Падобны будзь на тую
гаспадыню,
Што ўскопвае вясною
агарод.
Зноў хмельны сок
і майскі гром дажджовы
Спяшаюцца ад клёнаў і
лазы.

Набухлыя жыццём
першаасновы.
Заўсёды неабходныя азы.

У коміне дымы яшчэ
не плавалі
І абрус не ліпнуў
да стала.
Над смалою пахнучымі
лавамі
Шчыравала шумная
пчала.
Гэблем чыста
згладжаныя дошкі
Пад нагамі любай
маёй—рып.
Будуць тут сыны
і будуць дочкі,

*На школьной тетрадке
подснежники
Апрельской рукою
положены.
Лохматые, первые, нежные
И чем-то на кляксы
похожие.
Сижу и смотрю
завороженно,
И только одно удивляет:
Чем сердце моё
заморожено,
Что даже в апреле не тает?*

Наталья СОРОКИНА

*А кто-то спешит к кому-то,
Впридачу несёт рассветы.
А ты, мой родной, почему-то
Где-то на краешке света.
Лежат на тетрадке
подснежники,
На школьные кляксы
похожие.
Лохматые, первые, нежные...
А всё-таки сердце тревожат.*

Міхась ГУБЕРНАТАРАЎ

Калі пчолка лётае
ўгары,
Мала мне цяпла
твайго, замала,
Ведаеш пра гэта
і маўчыш.
Вуснамі гарачымі
прыпала
І заснула птахам
на плячы.
Не цябе шкадую—
песні шчырай,
Слоў прачулых,
збегшае слязы.
Можа ты — кахання
майго вырай,
Што ка мне вярнуўся
ў маразы.

Валерый ЗАКОННІКАЎ

Цясляр ударыць па вуглу
сякерай
І слухае: спяваюць
сцены.
А потым скажа, пот з ілба
змахнуўшы:
«Жывіце шчасна, дом
збудован добра.
На ўсё жыццё!»
Славуты майстар —
бондар наш вясковы,—
Зрабіўшы кадку, горда
кажа людзям:
«Я выбраў адмысловы
дуб на дошкі,
І кадка выйшла ладная
надзіва,
На ўсё жыццё!»
Я ведаў і раней, што з
сосен стромкіх
Цымбалы робяць, звонкія,
як неба.
Тугія струны пад рукой
умелай
Свой спеў чароўны дораць
людзям.

Валянціна КОЎТУН

Вясна. Вясна прыйшла,
як мацярынства.
І забалелі рукі
ў мяне.
Бо пальцы ўжо даўно,
яшчэ з дзяцінства,
Нібы пупышкі, ныюць
па вясне.
І сэрца забалела неяк
дзіўна,
Бы нейкі боль лісцявіны
ў ім узнік.
У час, калі распраствоўваюцца
лïўні,
І крык дажджоў, нібы
дзіцячы крык.

Беларускія і іспанскія песні, жарты і сяброўскія тутаркі напоўнілі залу. Да студэнтаў факультэта журналістыкі, якія вывучаюць іспанскую мову, прыйшлі незвычайныя госці.

Праслаўлены лётчык Антоніо Арыас расказаў аб двойчы Герою Савецкага Саюза А. Грыцаўцу. Антоніо Арыас разам з нашым земляком змагаўся у інтэрнацыянальнай эскадрыллі супраць фашызму ў Іспаніі, а потым у гады Вялікай Айчыннай вайны ўдзельнічаў у вызваленні савецкай зямлі ад фашызму. Пасля вайны Антоніо Арыас застаўся жыць і працаваць у Мінску.

Нядаўна вярнуўся з Іспаніі яго сябра. Ён уласнымі вачыма бачыў расправу франкісцкіх паліцэйскіх з мірнымі дэманстрантамі ў Мадрыдзе.

— Іспанскі народ змагаецца, ён пераможа, — гаворыць Антоніо Арыас.

На здымку студэнткі першага курса журфака Т. Кацнельсон— госці ў сяброўскім акружэнні студэнтаў.

ПАДРЫХТОЎЧЫ ПЕРАДСВЯТОЧНЫ

□ Студэнты падрыхтоўчага факультэта пабывалі на экскурсіі на Мінскім паліграфічным камбінаце імя Якуба Коласа, дзе пазнаёміліся з умовамі працы і адпачынку рабочых, дзейнасцю грамадскіх арганізацый, друкарскай справай.

□ Навукова- тэарэтычнай канферэнцыяй завяршыў работу палітычны семінар па пытаннях нацыянальна-вызваленчага руху ў краінах Азіі, Афрыкі і Лацінскай Амерыкі, арганізаваны для выкладчыкаў і супрацоўнікаў падрыхтоўчага факультэта.

Канферэнцыю адкрыў кіраўнік палітсемінара прафесар В. Р. Заўрыеў. З дакладамі аб важнейшых момантах у жыцці і дзейнасці У. І. Леніна, яго сусветнагістарычнай місіі, аб непераможнасці марксісцка-ленінскага вучэння выступілі выкладчыкі факультэта Т. І. Анісімава, А. В. Самаль, Р. А. Міхневіч, Р. В. Ульянка і іншыя.

□ Адбылася таварыская сустрэча па настольнаму тэнісу паміж зборнымі камандамі в'етнамскіх студэнтаў падрыхтоўчага факультэта і трактаразаводцаў. І хоць замежныя госці прайгралі рабочым трактарнага, але, як сказаў прэзідэнт зямляцтва Чан Ван Кі, выйграла сумесная дружба.

І. ВЕРАС.

ВЫХАВАННЯ

матэматычным факультэтах. Толькі за першы семестр без уважлівых прычын прапушчана 34 тысячы гадзін заняткаў, у сярэднім па 40 гадзін на кожнага студэнта.

Адзначаны выпадкі дрэнных паводзін студэнтаў у інтэрнаце, асабліва ў інтэрнаце № 4. Тут некаторыя студэнты юрыдычнага факультэта, сярод іх і камуністы Грачын, Пінчук, камсамольцы Долбік, Лучанок вядуць сябе развязна, выпіваюць, не прытрымліваюцца элементарных правіл санітарыі. У гэтым інтэрнаце жыве 60 камуністаў, аднак іх уплыў на студэнцкі калектыў мала адчувальны.

Улічваючы ўсе гэтыя недахопы, партком распрацаваў і практычна ажыццяўляе мерапрыемствы па далейшаму паляпшэнню ідэалагічнай работы ва універсітэце. Яны ахопліваюць чатыры напрамкі: падрыхтоўка да 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна; павышэнне ролі і адказнасці ўсіх кафедр і выкладчыкаў за ідэйна-палітычнае выхаванне студэнтаў як у працэсе навучання, так і ў пазалекцыйны час; паляпшэнне арганізатарскай работы па правядзенню лекцый, дакладаў, палітінфармацый, сходаў і іншых мерапрыемстваў, якія садзейнічаюць фарміраванню высокай палітычнай свядомасці і культурных навыкаў; і, нарэшце, распрацоўка і ўкараненне навуковай арганізацыі работы.

Выступаючыя ў спрэчках па дакладу прафесар В. Р. Заўрыеў, сакратар партбюро матфака А. П. Рабушка, член парткома І. А. Мазжухін, партгрупорг трэцяга курса гістфака У. Медзянік, камендант інтэрната № 4 Г. М. Рабцэвіч, куратар з фізфака Л. Д. Андрэеў, прарэктар па навуковай рабоце Л. В. Валадзько падтрымалі намечаную парткомам шырокую праграму паляпшэння ідэалагічнай работы, унеслі карысныя прапановы.

Камуністы універсітэта выказалі сваё гарачае імкненне падняць ідэалагічную работу на больш высокую ступень.

Н. КАЛЯДЗІЧ.

ТАКАЯ ПАСАДА...

Хто часта пераступае парог невялічкага пакойчыка з надпісам на дзвярах «Камендант» ва універсітэцкім інтэрнаце № 4, той добра ведае пажылога чалавека Георгія Міхайлавіча Рабцэвіча, былога ваеннага. Ды ці былога? Нельга сказаць гэтага пра Георгія Міхайлавіча. Ужо колькі год ён не носіць ваенную форму, але кожны дзень стаіць на варце дысцыпліны і парадку ў адным з найбольш вялікіх інтэрнатаў нашага універсітэта.

Будынак, як вулей, гудзе сотнямі галасоў, бурлівая юнацкая энергія часта «выходзіць з берагоў нормы» інтэрнацкага жыцця — і камендант своечасова ўсё павінен заўважыць, перасцерагчы маладога чалавека ад няправільнага кроку. Хто думае, што камендант— гэта у першую чаргу адміністратар, для якога не існуе ні пачуццяў, ні эмоцый, той глыбока памыляецца. Георгій Міхайлавіч разумее свой абавязак інакш. Яго задача — выхоўваць у маладых людзей пачуццё вострага адчування калектывізму, прывіваць яго тым, хто ідзе ў жыццё. Ведае камендант, што ніяк немагчыма пакінуць без кантролю людзей, якія толькі што пакінулі родныя дамы, адышлі ад бацькоўскага нагляду.

Георгій Міхайлавіч не адзін. Яго акружае моцны калектыў студэнтаў, якія добраахвотна дапамагаюць у арганізацыі ўсёй работы ў інтэрнаце. А яе тут многа. Самаабслугоўванне дзейнічае па-сапраўднаму. І калі інтэрнат займаў лепшыя месцы сярод інтэрнатаў вну Мінска, то вялікая заслуга ў гэтым Георгія Міхайлавіча.

Часта, калі на вячэрнім інструктажы ў размове Георгія Міхайлавіча прарвецца дабрадушны жарт, што «ў філолагаў жыццё праходзіць то ў паэзіі, то ў прозе», або «біелагі сёння на падаконніках сядзелі: пакінулі доказ—смецце» — ніхто не крыўдзіцца. Студэнты ведаюць, што Георгій Міхайлавіч ніколі не гаворыць беспадстаўна. Але ці ведаюць яны, якой цаной дастаюцца ўсе гэтыя веды...

Не здзіўляе нікога, чаму каменданта можна сустрэць у інтэрнаце каля дванаццатай гадзіны ночы ці а сёмай раніцы. Запытаешся ў яго, чаму так рана прыйшоў, — развядзе рукамі і скажа: «Такая пасада...»

Ёсць у Георгія Міхайлавіча адна карысненшая рыса, якая падабаецца людзям: ён добры гаспадар. Я не памятаю ніводнай размовы, дзе б ён не выказваў якіхнебудзь «сакрэтаў». Не так даўно толькі вялася размова аб добрым буфеце, а сёння ён ужо працуе.

— А цяпер мне хочацца, каб душ функцыяніраваў нармальна. Думаю ўстанавіць яго на першым паверсе. Месца шмат не зойме, а выгаду будзем мець вялікую, — ён паказаў чарцёж, акуратна зроблены на лісце школьнага сшытка.— А потым яшчэ трэба прабудаваць сушылку, правесці газ...

Прызнацца, мне гэта не здалося нязздзейсненымі марамі. Я упэўнен, што Георгій Міхайлавіч прыкладзе ўсе сілы, але зробіць задуманае. Недзе на франтавых цяжкіх дарогах нарадзілася і загартавалася жыццёвая неабходнасць — працаваць для людзей.

Яго прынцыповасці можна пазайздросціць. Пільныя вочы каменданта ніколі не пакінуць па-за ўвагай самае, здавалася б, нязначнае адхіленне ад норм інтэрнацкага жыцця. І вельмі не любіць ён неахайных студэнтаў, якія абыякава адносяцца да грамадскай маёмасці. Але трэба бачыць, калі ён хваліць каго-небудзь са сваіх жыхароў! Пяшчотных, добрых слоў часцей за ўсё, вядома, заслугоўваюць дзяўчаты. Усе прызы за лепшую ўтульнасць у пакоях належаць ім.

Ідуць гады. Прыходзяць ва універсітэт студэнты, а потым, закончыўшы курс навукі, раз'язджаюцца ў розныя куткі нашай неабсяжнай краіны. Камендант Георгій Міхайлавіч заўсёды застаецца на сваім пасту.

С. АЛЕГАЎ.

У ДРУЖБЕ З МАСТАЦТВАМ

У сапраўднага студэнта звычайна не вельмі многа свабоднага часу. Не вялікі яго запас і ў Галіны Цалавальнікавай, студэнткі другога курса хімічнага факультэта. І ўсё ж Галіна заўсёды знаходзіць не гадзіну і не дзве для рэпетыцый. Яна — салістка самадзейнага універсітэцкага танцавальнага калектыву «Крыжачок». І калі гэтаму калектыву горача апладзіруюць не толькі ў Беларусі, але і за яе межамі, то немалая заслуга ў гэтым і Галіны. Незвычайная жыццерадаснасць і лёгкасць яе прывабных рухаў пераходзяць у сапраўднае майстэрства танца.

НА ЗДЫМКАХ: Галя ў час лабараторных заняткаў і на сцэне.

Фота М. Нечыпарэнкі.

СЯРЭБРАНЫ ЮБІЛЕЙ

Факультэту журналістыкі — 25 год • Сардэчныя пажаданні • 1100 вострых пер'яў • Спакой ім толькі сніцца

ВІНШУЕМ БАЙЦОЎ ПЯРА

Чвэрць стагоддзя рыхтуе факультэт журналістыкі нашага універсітэта верных памочнікаў партыі — сапраўдных байцоў пяра. Выпускнікі журфака паспяхова працуюць у Беларусі і далёка за яе межамі, многія з іх узначальваюць рэспубліканскія, абласныя і раённыя газеты, кіруюць выдавецтвамі. Яны пачэсна выконваюць абавязкі прапагандыстаў, агітатараў і арганізатараў.

Рэктарат, партыйны камітэт, мясцком, камітэт камсамола і прафком сардэчна віншуюць выкладчыкаў, аспірантаў, супрацоўнікаў і студэнтаў факультэта журналістыкі з юбілеем і жадаюць ім новых творчых поспехаў у працы, вучобе, выхаваўчай рабоце, шчасця ў асабістым жыцці. І далей высока нясіце гонар ардэнаноснага універсітэта — флагмана беларускай навукі і падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў!

Мне хочацца ў дзень слаўнага юбілею факультэта выказаць яму сваю сардэчную ўдзячнасць, павіншаваць прафесараў, выкладчыкаў і студэнтаў з вялікім святам і пажадаць ім вялікіх поспехаў у працы, вучобе, жыцці.

І. НОВІКАЎ,
загадчык карэспандэнцкага пункта «Правды» па БССР.

Я на ўсё жыццё захаваю глыбокую ўдзячнасць да «альма-матэр», да педагогаў, якія заўсёды акцэнтавалі нашу ўвагу на ўменні, на мастацтве «бачыць жыццё».

Н. МАТУКОЎСКІ,
уласны карэспандэнт «Известий», былы выпускнік БДУ.

Ад душы жадаю тым, хто сёння грызе «граніт навукі», авалодвае вельмі складаным, але і вельмі захапляючым мастацтвам журналістыкі, поспехаў у вучобе і творчых перамог.

А. ЗІНІН,
рэдактар газеты «Советская Белоруссия».

Мне хацелася б павіншаваць наш журналісцкі факультэт, з яго дваццаціпяцігоддзем. Гэтыя віншаванні шле ўвесь калектыў «Знамени юности», які прадстаўляе ў сваёй аснове выхаванцаў універсітэта.

В. ЧАНІН,
рэдактар газеты «Знамя юности».

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ ЗАЎТРА

...10 гадзін вечара. Паволі пусцеюць аўдыторыі, у калідорах сціхае шум. Толькі ў кабінеце друку кіпіць работа. Над вялікім аркушам паперы схіліўся Эрык Шур. Думае зараз рэдактар, як лепш змакеціраваць чарговы нумар «Журналіста». На дапамогу прыходзяць члены рэдкалегіі Уладзімір Трусаў і Таня Кацнельсон. Пішучая машынка ажывае — і чорныя радкі адзін за другім пабеглі па паперы. Іна Клыга спяшаецца. Па графіку газета выходзіць заўтра.

Яшчэ некалькі хвілін, і калонкі «Журналіста» якія па плошчы займаюць два развароты любой цэнтральнай газеты звярстаны. Застаецца толькі кожны матэрыял перадрукаваць на машынцы, паставіць на сваё месца і маляўніча аформіць. Гэта ўжо работа мастакоў Тані Кацнельсон і Валодзі Трусава.

Нарэшце, усё гатова.

...Выйшаў чарговы нумар «Журналіста».

Я. СЯРЭДЗІЧ.

КУЗНЯ ЖУРНАЛІСЦКІХ КАДРАЎ

Факультэт журналістыкі ў нашым універсітэце быў створан у 1944 годзе.

За гады існавання факультэта (аддзялення) зроблен 21 выпуск журналістаў, яго скончыла 1100 чалавек. Гэта вялікая армія друку, радыё, тэлебачання і выдавецтваў. Былыя выпускнікі факультэта цяпер працуюць рэдактарамі рэспубліканскіх і раённых газет, узначальваюць аддзелы выдавецтваў, рэдакцый радыё і тэлебачання. Іх можна сустрэць на халоднай Поўначы і гарачым Поўдні, у ГДР і Венгрыі. Многія з іх трымаюць сувязь з факультэтамі: пішуць пісьмы, дзеляцца ўражаннямі, даюць парады.

Значная частка паэтаў і пісьменнікаў нашай рэспублікі — выпускнікі факультэта журналістыкі. Сярод іх Мікола Аўрамчык, Іван Новікаў, Георгій Шыловіч, Міхась Стральцоў, Іван Чыгрынаў, Іван Пташнікаў, Васіль Зуёнак, Галіна Васілеўская, Ольга Сіманава і іншыя.

Добрыя характарыстыкі даюць нашым выпускнікам рэдакцыі газет, радыё, тэлебачання, выдавецтваў. Рыхтуючыся да 25-годдзя факультэта, мы прасілі рэдакцыі даць кароткія характарыстыкі на нашых выпускнікоў. Характарыстык атрымана намі многа, і ўсе яны станоўчыя.

З году ў год наш факультэт рос, мацнеў. Калі пяць год назад на факультэце была адна кафедра тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку, у веданні якой былі ўсе журналісцкія дысцыпліны, то цяпер мы маем тры кафедры: гісторыі журналістыкі, тэорыі і практыкі савецкай журналістыкі, радыёвяшчання і тэлебачання. Але падрыхтоўка кадраў журналістаў ажыццяўляецца не толькі сіламі трох кафедр. У агульнай падрыхтоўцы будучых работнікаў друку, радыё і тэлебачання вялікую ролю адыгрываюць і агульнауніверсітэцкія кафедры.

У даваенны час у рэспубліцы амаль адсутнічала навукова-даследчая работа у галіне гісторыі, тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку Беларусі, не вывучалася публіцыстычная спадчына У. І. Леніна і публіцыстаў ленінскай школы, не было даследаванняў у галіне беларускай стылістыкі. У пасляваенны час, асабліва за апошнія пяць-шэсць год, выкладчыкі факультэта выпусцілі ў свет шэраг кніг, прысвечаных актуальным праблемам друку рэспублікі, яго гісторыі, вывучэнню ленінскай публіцыстычнай спадчыны і дзеячоў «ленінскага штаба журналістыкі», а таксама кіно- і радыёпубліцыстыкі, стылістыкі беларускай мовы.

Навуковая студэнцкая думка фарміруецца ў навуковых гуртках. Штогод на гарадскі агляд вылучаецца каля 20 работ, многім з якіх прысуджаюцца І і ІІ катэгорыі.

Шырока практыкуецца ў жыцці СНТ факультэта правядзенне навукова-тэарэтычных канферэнцый. З поспехам былі праведзены юбілейныя канферэнцыі, прысвечаныя публіцыстычнай дзейнасці А. В. Луначарскага, М. І. Калініна, А. М. Горкага, Д. І. Пісарава, І. С. Тургенева. Стала традыцыяй у красавіку праводзіць ленінскія навуковыя канферэнцыі, дзе падводзяцца вынікі работы за год.

Высокі навуковы і тэарэтычны ўзровень дакладаў даў магчымасць нашым студэнтам выступаць і ў іншых вну краіны. Удзельнікі нашага СНТ былі гасцямі Кішынёўскага, Ленінградскага універсітэтаў. Творчыя сувязі ўстаноўлены з СНТ Львоўскага універсітэта імя І. Франка, студэнты якога прымалі ўдзел у нашай канферэнцыі ў мінулым годзе. Карыснай традыцыяй СНТ становіцца выпуск альманаха «Творчасць журналіста».

Ідучы насустрач знамянальнай даце — 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна — калектыў выкладчыкаў факультэта журналістыкі і студэнты аддаюць усе сілы, каб падняць на новую ступень усю вучэбную, навуковую і выхаваўчую работу.

Р. БУЛАЦКІ,
дэкан факультэта журналістыкі, дацэнт.

На здымку ўверсе наш фотакарэспандэнт А. Ласмінскі зазняў студэнтаў журфака за звычайным заняткам — падрыхтоўкай фотавітрыны.

Другі здымак зроблен на камсамольскім сходзе другога курса. Выступае сакратар камітэта камсамола журфака В. Гурын.

А вось увагу фотааматара В. Казлова прыцягнула новая на журфаку лабараторыя радыёвяшчання і тэлебачання (фота ўнізе злева).

22 КРОПКІ НА КАРЦЕ

Мы на парозе выпуску. Ззаду чатыры гады вучобы, цаліна, песні ля начнога кастра ў саўгасе «Новыя Зелянкі» Чэрвеньскага раёна Мінскай вобласці у час уборкі бульбы.

Было гэта на першым курсе. І як не успомніць тут Данькіна. Сямiструнная гітара заўсёды паслухмянай была ў яго руках. Як зараз, стаяць перада мной, чытаючы вершы, Валерый Ігнаценка, цяпер студэнт Маскоўскага літаратурнага інстытута імя М. Горкага і Анатоль Ганчароў. Побач з імі бачу я нашых «мініятурышчыкаў» Л. Здановіча і В. Кавалёва, якія на кожным факультэцкім вечары дарылі ўсмешкі і ўзнімалі настрой.

А колькі песень пакінулі ў нашай памяці Іван Садоўскі і Людміла Карасёва! Гэта іх выклікалі на «біс» на сцэнах актавай залы БДУ і ў клубе ў далёкім казахстанскім стэпе.

На вялікі жаль, рэдка цяпер збіраемся мы дружнай сям'ёй, курсам. Многія з маіх аднакурснікаў ажаніліся. На мінулым тыдні адсяткавалі вяселле А. Паўлянкова, былога рэдактара насценнай газеты. Не, за гэта не трэба папракаць. Зараз усе мы сталі дарослымі, таму што вось-вось атрымаем сінія кніжкі дыпломаў.

Але пакуль... прыходжу ў свой інтэрнат і кідаю позірк на карту Беларускай ССР, якая вісіць на сцяне. На ёй сінім чарнілам нанесены малюсенькія кропкі—месцы будучай нашай работы. Іх 22.

В. ОЗЕРАЎ,
студэнт 4-га курса факультэта журналістыкі.

ПАКУЛЬ ДРУГІМІ

Дэбют эстраднага аркестра прызналі ўдалым. І гэта быў дэбют не толькі аркестра. Той вечар паклаў пачатак стварэнню на факультэце самадзейнасці, больш масавай і лепшай за папярэднюю.

У эстрадны ансамбль сталі прыходзіць новыя салісты, наладзіліся рэпетыцыі ў танцавальным калектыве, рабят з першага курса часта можна было бачыць з электрагітарамі.

Лепшая закалка для калектыву мастацкай самадзейнасці — выезд агітбрыгады. У гэтым годзе, у сакавіку, мы выступілі ў падшэфным саўгасе, на мініятурнай сцэне школьнай залы, у студэнцкім прафілакторыі.

Пры падрыхтоўцы да універсітэцкага агляду мы змаглі ліквідаваць многія недахопы і зрабілі праграму яркай і разнастайнай.

Спрэчка паміж факультэтамі, якая пачалася на сцэне, закончылася нарадай і тайным галасаваннем журы. Цяжка было вызначыць пераможцаў, бо ўсе факультэты выступілі намнога лепш, чым у мінулым годзе. Журфак заняў другое месца. Але гэтае другое аддзелена ад мінулагодняга чацвёртага касмічнай адлегласцю.

М. ІЛЬЮШЭНКА,
студэнт III курса журфака.

Адказны рэдактар М. І. ІОСЬКА.

АТ 08643 Адрас рэдакцыі: г. Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, п. 106 Т-22-07-19. Друкарня выдавецтва «Звязда». Тыраж 2000 экз. Зак. 637.